

14.09.2006. likums "Tiesu ekspertu likums" ("LV", 157 (3525), 03.10.2006.) [spēkā ar 01.07.2007.] ar grozījumiem:

- 12.12.2008. likums ("LV", 200 (3984), 23.12.2008.) [spēkā ar 01.01.2009.]
- 01.12.2009. likums ("LV", 193 (4179), 09.12.2009.) [spēkā ar 01.01.2010.]

Redakcijas: [01.07.2007] [01.01.2009] [01.01.2010]

Redakcija uz 01.01.2010.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Tiesu ekspertu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **tiesu ekspertīžu iestāde** — tiešās pārvaldes iestāde vai tās struktūrvienība, kuras pamatdarbība ir tiesu ekspertīžu veikšana un kurai Kriminālprocesa likumā, Civilprocesa likumā, Administratīvā procesa likumā un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzētajos gadījumos uzdod veikt ekspertīzes kā ekspertīžu iestādei;
- 2) **tiesu eksperts** — persona, kurai ir speciālas zināšanas un pieredze kādā zinātnes, tehnikas, mākslas vai amatniecības nozarē un kura ir ieguvusi tiesības veikt tiesu ekspertīzes šajā likumā noteiktajā kārtībā. Tiesu eksperta pienākumus pilda valsts tiesu eksperts vai valsts atzīts privātais tiesu eksperts;
- 3) **valsts tiesu eksperts** — tiesu eksperts, kurš tiesu ekspertīzes veic kā amata pienākumu tiesu ekspertīžu iestādē, valsts tiešās pārvaldes iestādē vai valsts kapitālsabiedrībā, kurai viens no darbības veidiem ir tiesu ekspertīžu veikšana;
- 4) **tiesu eksperta atzinums** — dokuments, kurā eksperts, pamatojoties uz pētījuma rezultātiem, atbilstoši kompetencei sniedz argumentētas atbildes uz ekspertīzes noteicēja uzdotajiem jautājumiem;
- 5) **tiesu eksperta specialitāte** — tiesu ekspertīžu joma, kurai ir kopējs izpētes priekšmets, līdzīgi izpētes objekti un metodes un kurā eksperts apguvis nepieciešamās zināšanas.

2.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir reglamentēt tiesu ekspertu profesionālo darbību, lai valstī nodrošinātu objektīvu, tiesisku un zinātniski pamatotu tiesu ekspertīzi.

3.pants. Tiesības veikt tiesu ekspertīzi

(1) Tiesu ekspertīzi Latvijas Republikā atbilstoši kompetencei ir tiesīgi veikt:

- 1) valsts tiesu eksperti;
- 2) valsts atzītie privātie tiesu eksperti (turpmāk — privātie tiesu eksperti).

(2) Tiesības veikt tiesu ekspertīzi tiesu eksperts iegūst pēc tiesu eksperta sertifikāta saņemšanas.

(3) Ja ekspertīze ir nepieciešama jomās, kurās nav šā panta pirmajā daļā minēto ekspertu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var uzdot ekspertīzi veikt citai personai, kurai ir atbilstošas speciālās zināšanas.

4.pants. Tiesu ekspertu reģistrs

(1) Tiesu ekspertu reģistrs (turpmāk — reģistrs) ir publisks reģistrs, kurā iekļauta informācija par visiem tiesu ekspertiem, kas darbojas valstī.

(2) Reģistrā iekļauj šādas ziņas:

- 1) tiesu eksperta vārds un uzvārds;
- 2) specialitāte, kurā tiesu ekspertam piešķirtas tiesības veikt tiesu ekspertīzi;
- 3) tiesu eksperta darbības vieta;
- 4) tiesu eksperta sertifikāta numurs un izsniegšanas datums;
- 5) tiesu eksperta sertifikāta derīguma termiņš;
- 6) atzīme, ja uz tiesu ekspertu attiecas šā likuma 20.pantā minētie ierobežojumi.

(3) Reģistru veido un uztur Tieslietu ministrija.

(4) Reģistru un jebkurus grozījumus tajā publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

II nodaļa Tiesu eksperta sertifikāta piešķiršana

5.pants. Tiesu eksperta kandidāts

(1) Par tiesu eksperta kandidātu (turpmāk — kandidāts) var būt rīcībspējīga fiziskā persona:

1) kura apguvusi izraudzītajai specialitātei atbilstošu akreditētu studiju programmu augstskolā (akadēmiskā studiju programma vai otrā līmeņa augstākā profesionālā studiju programma) vai ieguvusi pēcdiploma izglītību izraudzītajā specialitātē;

2) kura ieguvusi tiesu eksperta profesionālās zināšanas un pieredzi, strādājot par eksperta palīgu izraudzītajā specialitātē;

3) kura gada laikā pēc šīs daļas 2.punktā minēto prasību izpildi apliecinoša dokumenta iegūšanas

iesniegusi pieteikumu sertifikācijai;

4) kura attiecībā uz profesijām, kurās normatīvie dokumenti paredz profesionālās sagatavotības apliecināšanu, iesniegusi profesionālās kvalifikācijas sertifikātu;

5) kura prot valsts valodu augstākajā līmenī;

6) kurai ir nevainojama reputācija.

(2) Par kandidātu nevar būt persona:

1) kura ir apsūdzētā vai aizdomās turētā krimināllietā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

2) kura ir sodīta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu (neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas);

3) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, bet no soda izciešanas atbrīvota sakarā ar noilgumu, amnestiju vai apžēlošanu;

4) pret kuru sakarā ar noilgumu, amnestiju vai apžēlošanu ir izbeigts kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

6.pants. Tiesu ekspertu sertifikācijas komisija

(1) Šajā likumā kandidātiem noteikto sertifikācijas pārbaudījumu un tiesu ekspertiem noteikto resertifikācijas pārbaudījumu pieņem Tiesu ekspertu sertifikācijas komisija (turpmāk — komisija). Pēc pārbaudījuma komisija iesniedz Tiesu ekspertu padomei pārbaudījuma materiālus un protokolu.

(2) Komisijas sastāvā iekļauj:

1) tiesu ekspertīžu iestāžu vadītāju pilnvarotas personas;

2) tiesnesi;

3) prokuroru;

4) Valsts policijas pārstāvi;

5) Tieslietu ministrijas pārstāvi;

6) augstskolu akadēmiskā personāla pārstāvi.

(3) Komisijas priekšsēdētājs ir Tieslietu ministrijas pārstāvis.

(4) Komisija pieaicina savā darbā vismaz divus tiesu ekspertus tajā specialitātē, kurā notiek pārbaudījums.

(5) Komisijas personālsastāvu uz trim gadiem apstiprina tieslietu ministrs.

(6) Komisijas darbību un kompetenci nosaka Ministru kabinets.

7.pants. Sertifikācija un resertifikācija

(1) Tiesu eksperta pārbaudījumu ir tiesīgi kārtot kandidāti, kuri samaksājuši par pārbaudījumu.

(2) Komisija pārbauda kandidāta zināšanas izraudzītajā specialitātē, kā arī novērtē to, kā viņš pārzina normatīvos aktus, kas regulē tiesu eksperta darbību, viņa prasmi sastādīt tiesu eksperta atzinumu (turpmāk — atzinums) un kārtot lietvedību.

(3) Pārbaudījums noris mutvārdos un rakstveidā.

(4) Ja kandidāts pārbaudījumu nenokārto, vēlreiz to var kārtot ne agrāk kā pēc pusgada.

(5) Tiesu eksperta resertifikāciju veic pirms tiesu eksperta sertifikāta termiņa beigām. Resertifikācijas kārtību un resertifikācijai nepieciešamo zināšanu apjomu nosaka Ministru kabinets.

(6) Pēc resertifikācijas tiesu ekspertam izsniedz jaunu tiesu eksperta sertifikātu.

(7) Kandidāta pieteikšanās kārtību, sertifikācijas kārtību, minimālo zināšanu apjomu, kā arī pārbaudījuma maksu un maksas iekasēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

8.pants. Tiesu eksperta sertifikāts

(1) Kandidātam tiesu eksperta sertifikātu izsniedz pēc pārbaudījuma nokārtošanas. Tiesu eksperta sertifikāta izsniegšanas kārtību un derīguma termiņu nosaka Ministru kabinets.

(2) Tiesu eksperta sertifikāta paraugu un Tiesu ekspertu specialitāšu klasifikatoru apstiprina Ministru kabinets.

III nodaļa Tiesu ekspertu darbība

9.pants. Tiesu eksperta pienākumi

(1) Tiesu eksperts ir neatkarīgs tiesu ekspertīzes veikšanā un atzinuma sagatavošanā.

(2) Tiesu ekspertam ir pienākums:

1) sniegt zinātniski pamatotu un objektīvu atzinumu, veicot ekspertīzi pilnā apjomā;

2) atteikties no atzinuma sniegšanas, ja uzdotie jautājumi neatbilst viņa kompetencei;

3) pildīt normatīvajos aktos noteiktos pienākumus un ekspertīzes veikšanai izmantot akreditētas, zinātniski apstiprinātas vai Tiesu ekspertu padomes apstiprinātas metodes;

4) izvēloties izpētes metodes, ievērot ekspertīzei iesniegtā objekta un materiālu saglabāšanas prasības;

5) ekspertīzē iegūto informāciju sniegt tikai ekspertīzes noteicējam vai viņa pilnvarotai personai;

6) pildot amata pienākumus, veikt darbības, kas neaizskar personas veselību, godu un cieņu, un ievērot personas datu aizsardzības prasības;

7) nodrošināt, lai bērna piedalīšanās tiesu ekspertīzē negatīvi neietekmētu viņa psihi, un, ja nepieciešams, lūgt, lai ekspertīzes noteicējs pieaicina psihologu;

8) regulāri paaugstināt savu kvalifikāciju.

10.pants. Tiesu eksperta tiesības

Tiesu ekspertam ir tiesības:

- 1) pieprasīt un saņemt visus ekspertīzes veikšanai nepieciešamos materiālus un informāciju;
- 2) pēc saskaņošanas ar ekspertīzes noteicēju sniegt atzinumu ne vien par uzdotajiem jautājumiem, bet arī par citiem apstākļiem, ko eksperts atbilstoši kompetencei atklājis pēc savas iniciatīvas;
- 3) vērst ekspertīzes noteicēja uzmanību uz apstākļiem, kas saistīti ar ekspertīzi (arī uz jautājumu formulēšanu);
- 4) atteikties no atzinuma sniegšanas, ja saņemtie materiāli nav pietiekami atzinuma sniegšanai;
- 5) veikt tiesu ekspertīzi tikai tajā specialitātē, kurā viņš ir saņēmis tiesu eksperta sertifikātu un kurā ir tiesu ekspertīzes veikšanai nepieciešamā tehnika un iekārtas.

11.pants. Atzinuma saturs

(1) Atzinumā norāda šādu informāciju:

- 1) tiesu ekspertīzes veikšanas vieta un datums;
- 2) tiesu ekspertīzes veikšanas pamatojums;
- 3) persona, kura lūgusi veikt ekspertīzi;
- 4) dati par tiesu ekspertu (vārds, uzvārds, specialitāte, tiesu eksperta sertifikāta numurs);
- 5) tiesu ekspertam uzdotie jautājumi;
- 6) tiesu eksperta rīcībā nodotie materiāli;
- 7) tiesu ekspertīzē izmantotā metodika un iegūtie rezultāti;
- 8) iegūto rezultātu novērtējums un secinājumi atbilstoši uzdotajiem jautājumiem.

(2) Atzinumu tiesu eksperts apliecina ar parakstu.

12.pants. Tiesu ekspertīze

(1) Tiesu eksperts veic sākotnējo, papildu un atkārtotu tiesu ekspertīzi.

(2) Atkārtotu tiesu ekspertīzi veic cits tiesu eksperts vai cita tiesu ekspertu komisija, izpētot tos pašus objektus, kas pētīti, un atbildot uz tiem pašiem jautājumiem, kas uzdoti sākotnējā tiesu ekspertīzē, pieprasot no ekspertīzes noteicēja sākotnējo atzinumu un savā atzinumā norādot atšķirības un to cēloņus, ja atkārtotas tiesu ekspertīzes rezultāti ir atšķirīgi. Atkārtotas ekspertīzes noteikšanas iemeslus ekspertīzes noteicējs norāda dokumentā par ekspertīzes noteikšanu.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētās ekspertīzes veic tiesu eksperts vienpersoniski vai tiesu ekspertu komisija.

(4) Tiesu ekspertīzi veic ekspertu komisija gadījumā, ja to paredz ekspertīzes noteicējs, vai pēc tiesu ekspertīžu iestādes vadītāja rīkojuma, kā arī ja:

- 1) pētījuma rezultātā ir paredzams izpētāmā objekta zudums vai būtiskas izmaiņas, kuras izslēdz atkārtotas izpētes iespējas;

- 2) veicama personas identifikācijas tiesu ekspertīze;
- 3) veicama tiesu ekspertīze attiecībā uz ārstniecības personu profesionālo darbību;
- 4) veicama tiesu ekspertīze personas veselības stāvokļa noteikšanai, kad jautājuma noskaidrošanai objektu pēta dažādu medicīnas nozaru tiesu eksperti;
- 5) veicama kompleksā tiesu ekspertīze.

(5) Ja tiesu eksperti nestrādā vienā tiesu ekspertīžu iestādē, tiesu ekspertu komisiju ar lēmumu veido ekspertīzes noteicējs (izņemot tiesu ekspertīzes personas veselības stāvokļa noteikšanai, tiesu ekspertīzes attiecībā uz ārstniecības personu profesionālo darbību un kompleksās tiesu ekspertīzes, šajos gadījumos komisiju veido tiesu ekspertīžu iestādes vadītājs).

(6) Ja noteikts, ka tiesu ekspertīzi veic ekspertu komisija, kuras sastāvā ir dažādu tiesu ekspertīžu iestāžu eksperti, lēmumu par ekspertīzes noteikšanu, izpētāmos objektus un, ja nepieciešams, lietas materiālus saņem tā tiesu ekspertīžu iestāde vai tiesu eksperts, kas organizē ekspertīzes veikšanu. Pārējie komisijā iekļautie tiesu eksperti un tiesu ekspertīžu iestādes saņem lēmuma kopiju.

IV nodaļa

Valsts tiesu eksperts, darba samaksa un sociālās garantijas

13.pants. Tiesu ekspertīžu iestāde

- (1) Tiesu ekspertīžu iestāžu sarakstu apstiprina Ministru kabinets.
- (2) Tiesu ekspertīžu iestādē tiesu eksperta amati ir šādi:
 - 1) tiesu ekspertīžu iestādes vadītāja vietnieks ekspertīžu jautājumos;
 - 2) tādas struktūrvienības vadītājs un vadītāja vietnieks, kuras pamatdarbība ir tiesu ekspertīžu veikšana;
 - 3) amati, kuru pamatfunkcija ir tiesu ekspertīžu veikšana.
- (3) Ja tiesu ekspertīžu iestādes vadītājs veic tiesu ekspertīzes, uz viņu arī attiecas šī nodaļa.
- (4) Tiesu ekspertīžu iestāžu maksas pakalpojumu cenrādi apstiprina Ministru kabinets.

14.pants. Valsts tiesu eksperts tiesu ekspertīžu iestādē

- (1) Valsts tiesu ekspertu iecel amatā un atbrīvo no amata tiesu ekspertīžu iestādes vadītājs un piecu darbdienu laikā informē par to Tieslietu ministriju.
- (2) Uz valsts tiesu ekspertu attiecas normatīvajos aktos noteiktie valsts amatpersonas pienākumi un valsts civildienesta ierēdņiem noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi.
- (3) Valsts tiesu ekspertīžu iestāžu valsts tiesu ekspertiem atlīdzību nosaka atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumam.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

15.pants. Darba samaksa, pabalsti un kompensācijas

(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

16.pants. Atlaišanas pabalsts

(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

17.pants. Atvaļinājums

(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

18.pants. Kvalifikācijas paaugstināšana

(Izslēgts ar 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

V nodaļa Privātā tiesu eksperta darbība

19.pants. Privātā tiesu eksperta reģistrācija

(1) Privātais tiesu eksperts piecu darbdienu laikā pēc tiesu eksperta sertifikāta iegūšanas iesniedz Tieslietu ministrijai šā likuma 4.panta otrās daļas 3.punktā noteikto informāciju.

(2) Par jebkurām izmaiņām sniegtajā informācijā privātais tiesu eksperts paziņo Tieslietu ministrijai triju darbdienu laikā.

20.pants. Privātā tiesu eksperta darbības ierobežojumi

(1) Privātajam tiesu ekspertam nav tiesību veikt:

- 1) šaujamo ieroci un to munīcijas tiesu ekspertīzi;
- 2) sprāgstierīču un sprāgstvielu tiesu ekspertīzi;
- 3) monētu un naudas zīmju (izņemot vēsturiskas nozīmes objektus) tiesu ekspertīzi;
- 4) narkotisko, psihotropo un stipras iedarbības vielu tiesu ekspertīzi;
- 5) tiesu medicīnisko ekspertīzi mirušiem cilvēkiem un to biomateriālu tiesu ekspertīzi;
- 6) tiesu ekspertīzi attiecībā uz ārstniecības personu profesionālo darbību;
- 7) tiesu medicīnas ekspertīzi aizdomās turētās un apsūdzētās personas veselības stāvokļa noteikšanai;
- 8) stacionāro tiesu psihiatrisko ekspertīzi.

21.pants. Privātā tiesu eksperta darbības kvalitātes nodrošināšana

Privātais tiesu eksperts ir atbildīgs par tiesu ekspertīzē izmantoto iekārtu regulāru kalibrēšanu un verifikāciju.

VI nodaļa Tiesu ekspertu padome

22.pants. Tiesu ekspertu padome

(1) Tiesu ekspertu padome (turpmāk — padome) ir tiesu ekspertu pārvaldības un uzraudzības institūcija, kas:

- 1) organizē ekspertu sertifikāciju un resertifikāciju;

- 2) pieņem lēmumu par tiesu eksperta sertifikāta izsniegšanu, tā darbības apturēšanu un atņemšanu;
- 3) uzrauga un kontrolē tiesu ekspertu darbību.

(2) Padomes lēmumus var apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu tieslietu ministram.

(3) Padomes darbu nodrošina Tieslietu ministrija.

23.pants. Padomes sastāvs

(1) Padomes sastāvā ir:

1) tiesu ekspertīžu iestāžu vadītāji vai tiesu ekspertīžu iestāžu tiesu eksperti, kurus pilnvarojuši šo iestāžu vadītāji;

2) privāto tiesu ekspertu pārstāvis.

(2) Tieslietu ministrs apstiprina padomes personālsastāvu un ieceļ tās priekšsēdētāju.

(3) Padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets.

VII nodaļa Tiesu eksperta atbildība

24.pants. Disciplinārlietas ierosināšana

Disciplinārlietu pret tiesu ekspertu padome ierosina pēc tiesneša vai prokurora priekšlikuma, pēc personas sūdzības vai pēc padomes iniciatīvas par:

- 1) likumu un citu normatīvo aktu neievērošanu;
- 2) kļūdainu vai nepamatotu atzinumu sniegšanu atkārtoti divu gadu laikā;
- 3) pienākumu nepildīšanu;
- 4) pilnvaru pārsniegšanu;
- 5) amata nelikumīgu izmantošanu;
- 6) nepiedienīgu un necienīgu izturēšanos.

25.pants. Disciplinārpārkāpumu izskatīšana un disciplinārsodu veidi

(1) Tiesu ekspertam par disciplinārpārkāpumiem var piemērot šādus disciplinārsodus:

- 1) piezīme;
- 2) rājiens;
- 3) tiesu eksperta sertifikāta atņemšana.

(2) Valsts tiesu ekspertam par disciplinārpārkāpumiem līdztekus šā panta pirmajā daļā minētajiem disciplinārsodiem var piemērot arī šādus disciplinārsodus:

- 1) pazemināšana amatā uz laiku līdz vienam gadam;
- 2) atbrīvošana no amata.
- (3) Valsts tiesu ekspertam disciplinārsodu (izņemot sodu — tiesu eksperta sertifikāta atņemšana) uzliek iestādes vadītājs, privātajam tiesu ekspertam — padome.
- (4) Disciplinārlietas izskatīšanas un sodu piemērošanas kārtību tiesu ekspertiem nosaka Ministru kabinets.

26.pants. Tiesu eksperta sertifikāta darbības apturēšana un atņemšana

- (1) Tiesu eksperta sertifikāta darbību var apturēt, ja tiesu eksperts ir apsūdzētais vai aizdomās turētais krimināllietā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.
- (2) Tiesu eksperta sertifikātu atņem, ja:
 - 1) tiesu eksperts sistemātiski sniedz nekvalitatīvus atzinumus un par to viņam ir piemēroti divi disciplinārsodi viena gada laikā;
 - 2) tiesu eksperts ir disciplināri sodīts trīs reizes viena gada laikā;
 - 3) uz tiesu ekspertu attiecas šā likuma 5.panta otrās daļas 2., 3. vai 4.punkts.
- (3) Tiesu eksperta sertifikāta darbības apturēšanas un sertifikāta atņemšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

27.pants. Tiesu eksperta kriminālatbildība

Par nepamatotu atteikšanos veikt ekspertīzi vai apzināti nepatiesa atzinuma sniegšanu tiesu eksperts ir atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu.

Pārejas noteikumi

1. Persona, kura šā likuma spēkā stāšanās dienā veic eksperta pienākumus valsts tiešās pārvaldes iestādē vai valsts kapitālsabiedrībā un ir saņēmusi eksperta tiesības apliecinošu dokumentu, pielīdzināma valsts tiesu ekspertam, un tai gada laikā pēc likuma spēkā stāšanās dienas izsniedz tiesu eksperta sertifikātu, pamatojoties uz padomei iesniegto tiesu ekspertīžu iestādes vadītāja ieteikuma vēstuli un tiesu eksperta tiesības apliecinošo dokumentu. Tiesu eksperta sertifikāta derīguma termiņu nosaka atbilstoši iesniegtajā tiesu eksperta tiesības apliecinošajā dokumentā noteiktajam termiņam. Ja tiesu eksperta tiesības apliecinošajā dokumentā termiņš nav noteikts, tiesu eksperta sertifikātu izsniedz uz pieciem gadiem.
2. Līdz ekspertīžu veikšanas metožu akreditēšanai vai apstiprināšanai padomē, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 31.decembrim tiesu eksperti ekspertīžu veikšanai izmanto tiesu ekspertīžu iestādēs apstiprinātās metodes.
3. Triju mēnešu laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas Ministru kabinets apstiprina tiesu ekspertīžu iestāžu sarakstu un padomes nolikumu un izdod šā likuma 8.pantā paredzētos noteikumus.
4. Sešu mēnešu laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas Ministru kabinets izdod šā likuma 7., 18., 25. un 26.pantā paredzētos noteikumus.
5. Saskaņā ar šo likumu noteikto atlīdzību (mēnešalgu, prēmijas, pabalstus u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību

2009.gadā”.

(12.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

Likums stājas spēkā 2007.gada 1.jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2006.gada 14.septembrī.

Valsts prezidentes vietā
Saeimas priekšsēdētāja I.Ūdre

Rīgā 2006.gada 3.oktobrī